Legământul Solemn și Liga

LEGĂMÂNTUL SOLEMN ȘI LIGA PENTRU REFORMA ȘI APĂRAREA RELIGIEI, ONOAREA ȘI FERICIREA REGELUI, ȘI PACEA ȘI SIGURANȚA CELOR TREI REGATE ALE SCOȚIEI, ANGLIEI ȘI IRLANDEI.

Luat și subscris de mai multe ori de regele Carol al II-lea și de toate rangurile din cele trei regate menționate.

CU UN ACT AL ADUNĂRII GENERALE DIN 1643 ȘI O LEGE A PARLAMENTULUI DIN 1644, CARE RATIFICĂ ȘI APROBĂ ACEASTĂ LIGĂ ȘI LEGĂMÂNT.

Ieremia 50:5 *Veniți și să ne unim cu Domnul printr-un legământ veșnic care nu va fi uitat*.

Proverbe 25:5 *Îndepărtează pe cei răi dinaintea regelui, și tronul lui se va întări în dreptate*.

2 Cronici 15:15 *Și tot Iuda s-a bucurat de jurământ, pentru că juraseră din toată inima*.

Gal. 3:15 *Chiar dacă nu este decât un legământ omenesc, dacă este confirmat printr-un jurământ, nimeni nu îl anulează sau nu îi adaugă ceva*.

Adunarea în EDINBURGH, 17 august 1643. Ședința 14. Aprobarea de către Adunarea Generală a LEGĂMÂNTULUI SOLEMN ȘI A LIGII.

ADUNAREA, după ce a recomandat unui Comitet desemnat de ea să se unească cu Comitetul Onorabilei Convenții a Stărilor și cu

Comisarii Onorabilelor Camere ale Parlamentului Angliei, pentru a aduce regatele la o conjuncție și unire mai strânsă, a primit de la Comitetele mai sus menționate Legământul de mai jos menționat, ca rezultat al consultărilor lor; și, luând același lucru, așa cum o chestiune de atât de publică preocupare și atât de profundă importanță o cere, la cea mai gravă considerație a sa, cu toată inima lor și cu începutul simțămintelor acelei bucurii pe care au găsit-o în atât de mare măsură la reînnoirea Legământului Național al acestei biserici și regat, toți cu un singur glas l-au aprobat și l-au îmbrățișat, ca fiind cel mai puternic mijloc, prin binecuvântarea lui DUMNEZEU, pentru a stabili și păstra adevărata religie protestantă cu pace desăvârșită în stăpânirile maiestății sale și pentru a o propaga către alte națiuni și pentru a stabili tronul maiestății sale în toate veacurile și generațiile. Și, prin urmare, cu cele mai bune afecțiuni ale lor, recomandă același Onorabilei Convenții a Stărilor, pentru ca, fiind examinat și aprobat de ea, să fie trimis cu toată sârguința regatului Angliei, pentru ca, fiind primit și aprobat acolo, același să poată fi, cu umilire publică și cu toată solemnitatea religioasă și cuvenită, jurat și subscris de toți adevărații mărturisitori ai religiei reformate și de toți bunii supuși ai maiestății sale în ambele regate.

A. JOHNSTOUN.

CAROL I. Parl. 3. Sesiunea 1. Legea 5. Act privind ratificarea convocării Convenției, ratificarea Ligii și Legământului, articolele Tratatului dintre Regatele Scoției și Angliei și celelalte acte ale Convenției Stărilor și ale Comitetului său.

ÎN EDINBURGH, 15 iulie 1644.

STĂRILE PARLAMENTULUI, actualmente convocate în virtutea ultimului act al ultimului Parlament, ținut de Majestatea Sa și de cele trei Stări, în anul 1641, considerând că Domnii Consiliului Privat al Majestății Sale și Comisarii pentru păstrarea articolelor tratatului, după ce, potrivit intereselor lor și încrederii

încredințate lor de Majestatea Sa și de Stările Parlamentului, au folosit toate mijloacele, prin cereri, protestări și trimiterea de comisari, pentru a asigura pacea acestui regat și a elimina nefericitele dezbinări dintre Majestatea Sa și supușii săi din Anglia, în modul care poate sluji cel mai mult onoarei Majestății Sale și binelui ambelor regate; și eforturile lor umile și ascultătoare pentru scopuri atât de bune au rămas fără efect, iar oferta lor de mediere și mijlocire a fost respinsă de Majestatea Sa; și, prin urmare, găsind că greutatea și dificultatea afacerilor și povara care cade asupra lor este mai mare decât pot suporta, s-au adunat, prin urmare, în luna mai 1643, împreună cu Comisarii pentru sarcinile comune, pentru ca, prin sfat comun, să se ia o rezoluție în această privință; și cu privire la pericolul iminent pentru adevărata religie protestantă, onoarea Majestății Sale și pacea acestor regate, din cauza mulțimii de papistași și aderenții lor în arme în Anglia și Irlanda și a multor alte chestiuni publice și importante, care nu puteau admite întârziere și care necesitau sfatul corpului reprezentativ al regatului, au numit și au făcut să se convoace o întrunire a Convenției Stărilor (Majestatea Sa respinsese anterior umilele lor dorințe de un Parlament) pentru 22 iunie următor. Această dietă a fost frecventată în mare număr de Nobili, comisarii comitatelor și orașelor și, găsind că aceste pericole împotriva acestei Biserici și Stări continuau să crească, au hotărât, după o serioasă deliberare și sfat al Adunării Generale și concurența comună a Comisarilor autorizați de Parlamentul Angliei, că unul dintre principalele remedii pentru a preveni aceste și alte pericole asemănătoare, pentru a păstra religia și ambele regate de la ruină și distrugere și pentru a procura pacea, ca ambele regate să intre, în aceste scopuri, într-un Legământ; care a fost redactat și cu bucurie îmbrățișat și aprobat. Și în sfârșit s-a convenit un tratat între ambele regate, în legătură cu acest Legământ și regatul Angliei a solicitat asistența acestui regat, în împlinirea scopurilor exprimate în acesta; și, fiind Stările încă doritoare să folosească toate mijloacele bune, pentru ca, fără vărsarea de mai mult sânge, să poată fi o binecuvântată pacificare între Majestatea Sa și supușii săi, care să tindă la binele religiei,

adevărata onoare și siguranță a Majestății Sale și fericirea poporului său, au dat, prin urmare, comisia lui John, conte de Loudoun, Lord Cancelar, Lord Maitland, Lord Waristoun și domnul Robert Barclay, pentru a se îndrepta spre Anglia și a procura realizarea acestor scopuri cuprinse în legământul tratatelor, potrivit instrucțiunilor lor.

Și Stările mai sus citate, după ce au luat în considerare procedurile scrise mai sus, găsesc și declară că Domnii Consiliului și păstrătorii păcii s-au comportat ca fideli sfetnici, loiali supuși și buni patrioți, oferindu-și umilele strădanii pentru înlăturarea dezbinărilor dintre maiestatea sa și supușii săi, și convocând Comisarii pentru sarcinile comune și, prin sfat comun, desemnând ultima întrunire a Convenției, în care s-au arătat la înălțimea datoriei posturilor lor și a încrederii care le-a fost încredințată; și, prin urmare, ratifică și aprobă toate procedurile lor în ea și declară că această Convenție a fost legal convocată și, de asemenea, deplină și liberă în sine, constituită de toți membrii săi, după cum a fost orice Convenție în orice moment; și ratifică și aprobă diversele acte făcute de ei sau de comitetul lor, pentru a rândui Legământul. Și, de asemenea, aceste stări ale Parlamentului (dar fără a prejudicia cele de mai sus și ratificarea generală mai sus menționată) ratifică, aprobă și confirmă menționata Ligă și Legământ mutuale, privitoare la reforma și apărarea religiei, onoarea și fericirea Regelui și pacea și siguranța celor trei regate ale Scoției, Angliei și Irlandei; împreună cu actele Bisericii și ale Stării care autorizează aceeași Ligă și Legământ; împreună, de asemenea, cu menționatele articole ale tratatului convenite între numiții Comisari ai Convenției Stărilor Scoției și Comisarii ambelor Camere ale Parlamentului Angliei, privitoare la această Ligă și Legământ Solemn. Și Stările mai sus citate poruncesc ca aceleași acte, cu Liga și Legământul mai sus specificate, actele care autorizează aceleași și articolele de tratat mai sus menționate, să aibă deplină putere și vigoare de legi și acte desăvârșite ale Parlamentului și să fie observate de toți supușii Majestății Sale, conform cuprinsurilor respective. Din care Ligă și Legământ, cuprinsul este următorul:

Prefață

LEGĂMÂNTUL SOLEMN ȘI LIGA,

pentru reformarea și apărarea religiei, onoarea și fericirea Regelui, și pacea și siguranța celor trei regate ale Scoției, Angliei și Irlandei; convenită de Comisarii Parlamentului și Adunarea Teologilor din Anglia, cu Comisarii Convenției Stărilor și Adunarea Generală a Bisericii Scoției; aprobată de Adunarea Generală a Bisericii Scoției, și de ambele Camere ale Parlamentului, și Adunarea Teologilor din Anglia, și luată și subscrisă de aceștia, în anul 1643; și ulterior, prin aceeași autoritate, luată și subscrisă de toate stările din Scoția și Anglia în același an; și ratificată prin act al Parlamentului Scoției, în anul 1644 (și din nou reînnoită în Scoția, cu o recunoaștere a păcatelor și angajamente de îndatoriri, de toate stările, în anul 1648, și de Parlament, 1649; și luată și subscrisă de Regele Carol al II-lea, la Spey, la 23 iunie 1650; și la Scoon, la 1 ianuarie 1651).

Noi, nobili, baroni, cavaleri, gentilomi, cetățeni, burghezi, miniștri ai Evangheliei și oameni de rând de toate felurile, din regatele Scoției, Angliei și Irlandei, prin providența lui DUMNEZEU trăind sub un singur rege și fiind de o singură religie reformată, având înaintea ochilor noștri slava lui Dumnezeu și înaintarea împărăției Domnului și Mântuitorului nostru ISUS HRISTOS, onoarea și fericirea maiestății regelui și a urmașilor săi, și adevărata libertate publică, siguranța și pacea regatului, unde este cuprinsă și starea privată a fiecăruia; și amintindu-ne de trădătoarele și sângeroasele uneltiri, conspirații, încercări și practici ale vrăjmașilor lui DUMNEZEU, împotriva adevăratei religii și a profesorilor ei în toate locurile, mai ales în aceste trei regate, de la reformarea religiei; și cât de mult și-au sporit și exercitat furia, puterea și îndrăzneala, în ultima vreme și chiar acum, de care starea jalnică a Bisericii și a regatului Irlandei, starea îngrijorătoare a Bisericii și a regatului Angliei, și starea periculoasă a Bisericii și a regatului Scoției sunt mărturii prezente și publice: acum în sfârșit (după alte

mijloace de rugăminte, remonstranță, protest și suferință), pentru a ne păstra pe noi înșine și religia noastră de la ruină și distrugere totală, după practica lăudabilă a acestor regate în vremurile anterioare și după exemplul poporului lui DUMNEZEU din alte națiuni, după o matură deliberare, am hotărât și am determinat să intrăm într-o Ligă și Legământ Mutual și Solemn, la care toți subscriem, și fiecare dintre noi pentru sine, cu mâinile noastre ridicate către preaînaltul DUMNEZEU, jurăm,

I - Apărarea adevăratei religii

Că ne vom strădui cu sinceritate, real și statornic, prin harul lui DUMNEZEU, în diversele noastre locuri și chemări, la păstrarea religiei reformate în Biserica Scoției, în doctrină, închinare, disciplină și guvernare, împotriva vrăjmașilor noștri comuni; la reformarea religiei în regatele Angliei și Irlandei, în doctrină, închinare, disciplină și guvernare, potrivit cu Cuvântul lui DUMNEZEU și cu exemplul celor mai bune Biserici reformate; și ne vom strădui să aducem Bisericile lui DUMNEZEU din cele trei regate la cea mai strânsă conjuncțiune și uniformitate în religie, Mărturisire de Credință, Formă de Guvernare a Bisericii, Director pentru Închinare și Catehizare; pentru ca noi, și urmașii noștri după noi, să putem, ca frați, trăi în credință și dragoste, și Domnul să-Și găsească plăcerea să locuiască în mijlocul nostru.

II - Stârpirea erorii

Că, în același fel, fără părtinire de persoane, ne vom strădui să stârpim papismul, prelatura (adică guvernarea Bisericii prin arhiepiscopi, episcopi, cancelarii și comisarii lor, decani, decani și capituli, arhidiaconi și toți ceilalți funcționari ecleziastici care depind de acea ierarhie), superstiția, erezia, schisma, profanitatea și tot ceea ce se găsește că este contrar sănătoasei doctrine și puterii evlaviei; pentru ca să nu fim părtași la păcatele altor oameni și să nu cădem în pericolul de a primi plăgile lor; și pentru

ca Domnul să fie unul, și Numele Lui unul, în cele trei regate.

III - Loialitatea față de autoritățile civile

Cu aceeași sinceritate, realitate și statornicie, în diversele noastre chemări, ne vom strădui, cu bunurile și viețile noastre, să păstrăm reciproc drepturile și privilegiile Parlamentelor și libertățile regatelor; și să păstrăm și să apărăm persoana și autoritatea maiestății regelui, în păstrarea și apărarea adevăratei religii și a libertăților regatelor; pentru ca lumea să fie martoră împreună cu conștiințele noastre de loialitatea noastră și că nu avem alte gânduri sau intenții de a diminua justa putere și măreția maiestății sale.

IV - Urmărirea răzvrătiților

De asemenea, ne vom strădui, cu toată credincioșia, să descoperim pe toți cei care au fost sau sunt incendieri, răuvoitori sau instrumente ale răului, care împiedică reformarea religiei, care îl despart pe rege de poporul său, sau un regat de altul, sau care fac orice facțiune sau partid printre oameni, împotriva acestei Ligi și Legământ; pentru ca ei să fie supuși judecății publice și să primească o pedeapsă cuvenită, după cum cere sau merită gradul delictelor lor, sau după cum vor judeca de cuviință judecătoriile supreme ale ambelor regate, respectiv, sau altele care au putere de la ele în acest scop.

V - Păstrarea păcii și unității

Și considerând că fericirea unei binecuvântate păci între aceste regate, refuzată în vremurile trecute părinților noștri, ne-a fost acordată prin buna providență a lui DUMNEZEU și a fost recent încheiată și hotărâtă de ambele Parlamente; ne vom strădui, fiecare dintre noi, după locul și interesul nostru, ca ele să rămână

unite într-o pace și unire fermă pentru toată posteritatea; și pentru ca să se facă dreptate împotriva opozanților voluntari ai acesteia, în forma exprimată în articolul precedent.

VI - Dorința sinceră de reformă

De asemenea, potrivit locurilor și chemărilor noastre, în această cauză comună a religiei, libertății și păcii regatelor, vom ajuta și vom apăra pe toți cei care intră în această Ligă și Legământ, în menținerea și urmărirea acestuia; și nu vom permite ca, direct sau indirect, prin orice combinație, convingere sau teroare, să fim divizați sau retrași de la această binecuvântată unire și conjuncțiune, fie pentru a dezerta la partea contrară, fie pentru a ne da unei detestabile indiferențe sau neutralități în această cauză, care atât de mult privește slava lui Dumnezeu, binele regatului și onoarea regelui; ci, în toate zilele vieții noastre, vom continua cu râvnă și statornicie în ea împotriva oricărei opoziții și o vom promova, după puterea noastră, împotriva tuturor obstacolelor și impedimentelor care ar fi; și ceea ce nu putem suprima sau învinge noi înșine, vom revela și vom da de știre, pentru ca să poată fi la timp împiedicat sau înlăturat: Toate acestea le vom face ca în fața lui Dumnezeu.

Și, pentru că aceste regate sunt vinovate de multe păcate și întărâtări împotriva lui DUMNEZEU și a Fiului Său ISUS HRISTOS, după cum este prea evident din actualele noastre strâmtorări și pericole, rod al acestora; mărturisim și declarăm, înaintea lui DUMNEZEU și a lumii, dorința noastră neprefăcută de a fi smeriți pentru păcatele noastre proprii și pentru păcatele acestor regate; mai ales că nu am prețuit, cum ar fi trebuit, inestimabilul beneficiu al Evangheliei; că nu am lucrat pentru curăția și puterea ei; și că nu ne-am străduit să-L primim pe Hristos în inimile noastre, nici să umblăm vrednic de El în viețile noastre; care sunt cauzele altor păcate și fărădelegi care abundă atât de mult printre noi: și adevăratul și sincerul nostru scop, dorință și efort, pentru noi înșine și pentru toți ceilalți aflați sub

puterea și sarcina noastră, atât în public cât și în privat, în toate îndatoririle pe care le avem față de DUMNEZEU și față de oameni, de a ne îndrepta viețile și de a merge fiecare înaintea celorlalți în exemplul unei adevărate reformări; pentru ca Domnul să-Și poată abate mânia și puternica Sa indignare și să poată întemeia aceste Biserici și regate în adevăr și pace. Și acest Legământ îl facem în prezența lui DUMNEZEU PREAÎNALT, Cercetătorul tuturor inimilor, cu adevărata intenție de a-l împlini, după cum vom răspunde în ziua cea mare, când secretele tuturor inimilor vor fi descoperite; rugându-L foarte smerit pe Domnul să ne întărească cu DUHUL SĂU SFÂNT în acest scop și să binecuvânteze dorințele și procedurile noastre cu un asemenea succes, încât să fie eliberarea și siguranța poporului Său și îndemnul pentru alte Biserici Creștine, care gem sub sau sunt în pericol de jugul tiraniei antihristice, să se unească în aceeași sau într-o asemenea asociație și legământ, pentru slava lui DUMNEZEU, pentru mărirea împărăției lui ISUS HRISTOS și pentru pacea și liniștea regatelor și republicilor creștine.

Îndemn la luarea Legământului și a Ligii (1644)

Dacă puterea religiei sau rațiunea sănătoasă, dacă loialitatea față de Rege și evlavia față de țara lor natală, sau iubirea de sine și afecțiunea firească față de urmașii lor, dacă exemplul unor oameni pătrunși de un simțământ adânc al tuturor acestora, sau succesul neobișnuit pe care Dumnezeu l-a dat în urma lor, pot trezi o rămășiță tulburată și însângerată ca să îmbrățișeze singurul și suveranul mijloc al refacerii ei, nu poate fi nicio îndoială că acest Legământ Solemn și Ligă va găsi, oriunde va fi oferit, un popor gata să-l primească cu toată voioșia și cu tot simțul datoriei.

Și chiar de n-ar fi fost recomandat Regatului prin îndemnul unanim al Onorabilelor Camere ale Parlamentului, al Adunării Teologilor, al renumitei Cetăți a Londrei, al unei mulțimi de alte persoane de rang și condiție înaltă din această Națiune și al întregului corp al

Scoției, care toți l-au jurat și l-au subscris de bunăvoie, bucurându-se de jurământ, pe care Cerul l-a întărit deja cu atâta îndurare, spulberând sfaturile și zdrobind puterea Vrăjmașului mai mult ca oricând; totuși el pornește în propria sa putere, cu o dovadă atât de convingătoare de echitate, Adevăr și Dreptate, încât poate aprinde în toți (cei care nu sunt ignoranți cu voia sau amăgiți în chip jalnic) afecțiuni înflăcărate de a se uni cu Frații lor în această fericită Legătură, pentru a pune capăt nenorocirilor de acum și pentru a salva atât pe Rege, cât și Regatul, de ruina totală la care lucrează acum atât de puternic și de fățiș facțiunea papistașă și cei care au fost vrăjiți și înnebuniți de acel neam de năpârci, însetat de sânge.

Căci ce este oare în acest Legământ care să nu fi fost, în substanța lui, fie exprimat, fie cuprins în chip vădit în acea solemnă Protestație din 5 mai 1641, prin care întregul Regat stă legat până în ziua de azi? A cărei neglijare păcătoasă deschide (după cum pe drept ne putem teme) încă un stăvilar ca să lase să năvălească toate aceste nenorociri peste Regat și îi impune necesitatea de a reînnoi legământul și de a intra în acesta.

Dacă se spune că stârpirea prelaturii, adică a întregii guvernări ierarhice (care stă în picioare, deocamdată, prin legile cunoscute ale Regatului), este nouă și neîngăduită: tuturor minților nepărtinitoare li se va arăta (deși nouă) nu numai îngăduită, ci necesară, dacă vor cugeta (ca să lăsăm deoparte ce spun unii, că această guvernare n-a fost niciodată întemeiată în mod formal prin vreo lege a acestui Regat) că însăși viața și sufletul ei i-au fost deja luate printr-un Act adoptat în acest Parlament de acum, astfel încât (asemenea trupului Izabelei, din care n-a mai rămas decât țeasta, picioarele și palmele mâinilor ei) nu mai rămâne nimic din jurisdicție decât ceea ce la ei este precar și de bunăvoie la cei care li se supun; că toată guvernarea lor este, în cel mai bun caz, doar o rânduială omenească, și anume una pe care ambele Camere ale Parlamentului (în care este cuprinsă și declarată judecata întregului Regat) au găsit-o și au judecat-o nu numai foarte

păgubitoare Statului Civil, ci și o mare piedică pentru reformarea desăvârșită a religiei; ba chiar, cine nu știe că ea îi este prea mult vrăjmașă și distrugătoare pentru puterea evlaviei și pentru administrarea curată a rânduielilor lui Hristos: ceea ce i-a mișcat pe cei binevoitori, aproape din tot acest Regat, de multă vreme, să ceară prin petiție acestui Parlament (așa cum se dorise și mai înainte, chiar în timpul domniei Reginei Elisabeta și a Regelui Iacob) desființarea ei totală. Nici nu este cineva obligat prin aceasta să facă vreo violență persoanelor lor, ci doar, în locul și chemarea sa, să se străduiască pentru stârpirea lor pe o cale legitimă.

Iar cât privește pe acei clerici care pretind că ei (mai presus de toți ceilalți) nu se pot lega prin legământ să stârpească acea guvernare, pentru că au depus (după cum spun ei) un jurământ solemn de a asculta de episcopi in licitis et honestis: ei pot ști, dacă vor, că cei care au jurat ascultare față de legile Țării nu sunt prin aceasta opriți să se străduiască prin toate mijloacele legitime pentru desființarea acelor legi, atunci când se dovedesc nepotrivite sau vătămătoare. Și dacă totuși s-ar găsi vreun jurământ pe care l-ar fi făcut unii miniștri sau alții, neîntemeiat pe legile lui Dumnezeu și ale Țării, în acest caz trebuie să se învețe pe ei înșiși și pe alții că asemenea jurăminte cer pocăință, nu încăpățânare în ele.

Dacă se pretinde că acest Legământ contrazice Jurămintele de Supremație și de Fidelitate, nimic nu poate fi mai departe de adevăr: căci acest Legământ îi leagă pe toți și îi obligă și mai puternic să păstreze și să apere persoana și autoritatea maiestății regelui, în păstrarea și apărarea adevăratei religii și a libertăților regatelor.

Acea îndoială, că aceasta se face fără consimțământul Regelui, va fi curând înlăturată, dacă ne amintim că Protestația din cinci mai, mai sus pomenită, a fost votată și pusă în aplicare în același fel de ambele Camere și apoi (prin ordinul unei singure Camere) trimisă în tot Regatul, fără ca Majestatea Sa să obiecteze împotriva ei sau

să oprească în vreun fel depunerea ei, deși locuia atunci în persoană la Whitehall.

Ezra 10. Neem. 9.Astfel Ezra și Neemia au adus tot poporul într-un legământ, fără vreo împuternicire specială din partea monarhilor perși (pe atunci suveranii lor) de a face aceasta, deși ei nu erau supuși liberi, ci vasali, iar unul dintre ei era slujitorul de casă al lui Artaxerxe, Neem. 1. pe atunci, prin cucerire, și rege al lui Iuda.

Nici n-a fost socotită această învățătură sau practică răzvrătitoare sau neîngăduită de principii care au șezut pe tronul Angliei, ci a fost îndreptățită și apărată de Regina Elisabeta, de binecuvântată amintire, cu cheltuirea multor comori și a sângelui nobil, în Provinciile Unite ale Țărilor de Jos, care se uniseră nu numai fără, ci împotriva violenței nedrepte a lui Filip al Spaniei; Regele Iacob a călcat pe urmele ei până acolo încât a aprobat uniunea lor și a intrat în alianță cu ele ca State libere; ceea ce Majestatea Sa care domnește acum a continuat până în ziua de azi; el, atât prin expediția sa pentru despresurarea orașului La Rochelle din Franța, cât și prin strânsa sa confederație cu Prințul de Orania și cu Statele Generale, în ciuda tuturor stăruințelor contrare ale Spaniei, și-a pus pecetea că tot ce fusese făcut de strămoșii săi regali pentru sprijinirea celor care se legaseră și se uniseră astfel era drept și îngăduit.

Și ce s-ar fi ales de religia, legile și libertățile națiunii noastre surori, Scoția, dacă ei n-ar fi intrat într-un asemenea Legământ Solemn și Ligă la începutul recentelor tulburări de acolo? Cale care, deși la început a fost înfățișată Majestății Sale de uneltitorii papistași și prelatici drept o ofensă de cea mai gravă natură, care merita pe drept pedeapsa prin furia unei armate puternice, totuși, când chestiunea a fost apoi dezbătută cu sânge rece, întâi de comisarii ambelor regate și apoi aici, în Parlament deschis (când toți cei din ambele Camere care sunt acum de partea Regelui la Oxford erau prezenți în Parlament și și-au dat votul în aceasta), s-a găsit, s-a judecat și s-a declarat de către Rege în Parlament că iubiții noștri Frați din Scoția nu făcuseră nimic altceva decât ce se

cuvenea unor supuși loiali și ascultători; și, în urma aceasta, prin Act al Parlamentului, li s-a făcut dreptate în mod public în toate bisericile acestui Regat în care fuseseră defăimați.

De aceea, oricât ar putea unii oameni, legați la ochi și orbiți de meșteșugirile acelor urzitori iezuiți care de mult au uneltit să jertfească religia noastră idolatriei Romei, legile, libertățile și persoanele noastre robiei arbitrare, iar averile noastre lăcomiei lor nesățioase, să fie poate înspăimântați și zăpăciți de amenințări trufașe și de Declarații care zboară încoace și încolo pe aripile Numelui și ale sprijinului Regal (acum luat captiv și prostituat ca să slujească tuturor poftelor lor), spre a-i proclama rebeli și trădători pe toți cei care iau acest Legământ, totuși nicio inimă englezească credincioasă să nu se teamă să se unească cu Frații noștri din toate cele trei regate în această Ligă solemnă, cum au făcut odinioară oamenii lui Israel (deși sub alt rege) cu oamenii lui Iuda, 2 Cron. 30. la chemarea lui Ezechia.

Ce-i dacă acele limbi aprinse de iad batjocoresc și amenință? Acel Dumnezeu căruia I-a plăcut să scoată la lumină nevinovăția lui Mardoheu și a iudeilor împotriva tuturor defăimărilor răutăcioase ale nelegiuitului Haman înaintea suveranului lui și al lor, astfel încât toate uneltirile lui n-au avut alt efect decât acesta, Est. 9. că, atunci când porunca și hotărârea împăratului erau aproape să fie aduse la îndeplinire, iar vrăjmașii iudeilor nădăjduiau să-i stăpânească, s-a întâmplat dimpotrivă; și iudeii au stăpânit peste cei ce-i urau și au pus mâna pe cei ce le căutau răul, încât nimeni nu le-a putut sta împotrivă; și același Dumnezeu care, ca să zicem așa, abia ieri a binevoit să împrăștie și să risipească acei nori întunecați și acele neguri care umbreau acel Regat loial și religios al Scoției și să facă dreptatea lor să strălucească la fel de limpede ca soarele în amiaza mare chiar în ochii celor mai mari vrăjmași ai lor, va sta fără îndoială alături de toți cei care, cu curăție de inimă și cu un simțământ cuvenit al propriilor lor păcate și al necesității reformării, vor intra acum într-un legământ veșnic cu Domnul, care nu va fi uitat niciodată, ca să pună capăt tuturor acelor

rupturi nefericite și nefirești dintre Rege și cei ce sunt credincioși în Țară, făcând ca dreptatea și lauda lor să răsară înaintea tuturor Națiunilor, spre groaza și rușinea acelor oameni ai sângelui, vrăjmașii confederați ai lui Dumnezeu și ai Regelui, care de mult s-au unit și acum au adunat laolaltă drojdia și spuma multor regate, ca să îngroape toată slava, onoarea și libertatea acestei Națiuni în mormântul veșnic al dezonoarei și al distrugerii.

Die Veneris 9. Februar. 1643.

Un Îndemn privitor la luarea Legământului Solemn și a Ligii, și pentru lămurirea acelor îndoieli care s-ar putea ivi la luarea lui, a fost citit astăzi pentru prima și a doua oară; și, prin vot asupra chestiunii, a fost aprobat și s-a poruncit să fie tipărit de îndată.

H. Elsynge Cler. Parl. D. Com.

© 2026 Westminster 1647 :: https://westminster1647.com/ro/correo